

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФАРМАКОТЕРАПІЇ**

ЛІКИ – ЛЮДИНІ

**Сучасні проблеми створення,
вивчення та апробації
лікарських засобів**

Матеріали XXVIII всеукраїнської
науково-практичної
конференції з міжнародною участю

**3 лютого 2011 року
м. Харків**

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 1 від 10 січня 2011 року*

Харків
Видавництво НФаУ
2011

призводить до підвищення кількості імуноглобулінів та Т-лімфоцитів у тканинах товстої кишки та шкіри.

При вивченні впливу препаратів срібла на організм людини відмічена його стимулююча дія на кровотворні органи, що виявляється у зникненні молодих форм нейтрофілів, збільшенні кількості лімфоцитів і моноцитів, еритроцитів і гемоглобіну, уповільненні ШОЕ. Згідно сучасних уявлень, срібло розглядається як мікроелемент, необхідний для нормального функціонування органів і систем організму, а також як засіб, що підвищує імунітет.

Таким чином, наночастинки срібла мають низку фармакологічних ефектів, зокрема протимікробний, протизапальний та імуномодулюючий.

Тим не менш механізм цих ефектів вивчений ще недостатньо. Важливим аспектом вивчення фармакологічної дії нанорозмірного срібла є дослідження його взаємодії із різними компонентами біологічної мембрани: білковими, вуглеводними, ліпідними.

ДІУРЕТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ НОВИХ ПОХІДНИХ 1,2,4-ТРИАЗОЛУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІЙ ГІПЕРЛІПІДЕМІЇ

Пругло Є.С., Білай І.М., Щербина Р.О., Попельнюк І.В.,
Сафонов А.А., Гоцуля А.С., Куліш С.М.

Запорізький державний медичний університет

У лікування атеросклерозу входять, перш за все, зміна дієти, фізичні вправи, а також препарати для зниження рівня холестерину в крові. Але як правило при розвитку гіперліпідемії з часом утворюються атерогенні відкладення в стінках судин, що призводить до артеріальної гіпертензії. Тому, для зниження підвищеного артеріального тиску і ризику атеросклерозу призначається медикаментозне лікування. До нього відносять діуретики. Крім того, діуретики також використовуються в лікуванні і інших захворювань серцево-судинної системи, наприклад, серцевої недостатності, а також при порушенні функції нирок, печінки і глаукоми.

Ще в XVI столітті стало відомо, що органічні сполуки ртуті володіють сечогінними властивостями, але у хворих як діуретики їх стали застосовувати з 1920 р. В даний час в лікуванні артеріальної гіпертензії застосовуються декілька груп діуретиків: тіазидні (гідрохлортіазид, хлорталідон, езідрекс), петльові діуретики (фуросемід, піретанід і етакринова кислота) і калійсберегаючі діуретики (тріамтерен і амілорид).

Не дивлячись на свою ефективність, діуретики можуть привести до досить серйозних проблем. Це пов'язано з тим, що при виведенні з

організму нирками зайвої рідини, разом з нею зазвичай виводяться і солі, але на жаль далеко не в тому ж співвідношенні, що характерно для міжклітинної рідини. В результаті втрати солей, особливо калію і кальцію, можуть виникати порушення функції серця і нирок. Можуть розвиватися аритмії, м'язові судоми, порушення зору, лихоманка, шкірний висип, втрата апетиту, нудота, блювота і так далі. Тому, пошук нових засобів серед цієї фармакологічної групи лікарських засобів є актуальною проблемою фармації і медицини.

Метою нашого дослідження був пошук нових високоефективних і не токсичних діуретиків серед похідних 1,2,4-тріазолу.

Таким чином, для досягнення поставленого завдання моделювалася гіперліпідемія у щурів лінії Вістар по методу Yousufzai-Siddiqi, шляхом внутрішньочеревного введення атерогенної суміші (холестерин 40мг/кг і ергокальциферол 350000 Од/кг в розчині соняшникової олії) впродовж 5 днів. Досліджувані похідні 1,2,4-тріазолу вводилися за годину після введення атерогенної суміші. На п'яту добу речовини вводилися з водним навантаженням 5 мл на 100 гр. ваги тварини і визначали спонтанний і водний діурез. В якості засобу порівняння був використаний фуросемід і гіпотіазид.

За результатами дослідження було встановлено, що всі досліджувані речовини не однозначно проявляли діуретичну активність. Були й такі, які проявляли антидіуретичну реакцію. Були відмічені закономірності щодо хімічної структури і діуретичної дії похідних 1,2,4-тріазолу. Дослідження даної групи хімічних сполук продовжується.

ОЦІНКА ВПЛИВУ АМЛОДИПІНУ, БІСОПРОЛОЛУ ТА ЇХ КОМБІНАЦІЙ НА ЖИРНОКИСЛОТНИЙ СКЛАД ЛІПІДІВ ЕРИТРОЦИТІВ У ЩУРІВ ЗІ СПОНТАННОЮ АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ

Пузиренко А.М., Горчакова Н.О., Чекман І.С., Брюзгіна Т.С.
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, м. Київ

Артеріальна гіпертензія, та асоційовані з нею ускладнення, широко розповсюджена у всьому світі та є однією з головних причин смертності населення. За останні роки все більше уваги приділяється пошуку раціональної, в тому числі низькодозової, комбінованої терапії артеріальної гіпертензії, тому що монотерапія зазвичай не призводить до стійкого зниження артеріального тиску. Згідно останніх рекомендацій Європейської та Української асоціації кардіологів, однією з найбільш ефективних комбінацій вважають сумісне застосування блокатора кальцієвих каналів дигідропіридинового ряду